

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΟΜΙΛΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2022

Λίγα στιγμιότυπα από τη ζωή του Στέλιου Πισή

*«...ή γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.
ἤδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου,
ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορινθ. β' 9).*

(2006): ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΔΑΚΤΥΛΟ

Από χρόνια είχα ακούσει για τον Στέλιο. Ο πατέρας του, ο Κλείτος, εκλεκτός συμφοιτητής μου στη φυσικομαθηματική Σχολή, μου είχε μιλήσει με καμάρι για το παιδί της υπομονής, τον Άγγελο που είχε χαρίσει ο καλός Θεός στην οικογένειά τους. Από έξι χρόνων εμφάνισε σπάνια μυοπάθεια, η οποία σύντομα τον καθήλωσε στο αναπηρικό καροτσάκι. Οι γιατροί πρόβλεψαν σταδιακή επιδείνωση και τερματισμό της ζωής στα 21 χρόνια. Για χάρη του Στέλιου οι γονείς του θυσιάσαν τη σταδιοδρομία τους.

Ο Θεός στέρησε πολλά από τον Στέλιο, του χάρισε όμως πλούσιο μουσικό ταλέντο. Καθισμένος στο αναπηρικό καροτσάκι με το synthesizer και ένα βοηθητικό ξυλάκι έπαιρνε τους στίχους που έγραφε ο πατέρας του και τους έδινε φτερά για να μεταδώσουν το μήνυμα της ελπίδας, της θέλησης, της πίστης.

Έτσι κάπως φανταζόμουν τον Στέλιο, καθώς αξιώθηκα να επισκεφθώ την ωραία Λεμεσό και ευτύχησα να ανεβώ τα σκαλοπάτια που οδηγούσαν στο απέριττο δωμάτιό του.

.....

Ο Στέλιος, διαφορετικός απ' ό,τι φανταζόμουν! Δεν κάθεται πλέον σε καροτσάκι, δεν έχει το synthesizer μπροστά του. Είναι ξαπλωμένος ανάσκελα, με αναπνευστήρα. Πάνω από

το κεφάλι του σαν οριζόντιο αναλόγιο η οθόνη ενός υπολογιστή. Το πρόσωπο του φωτεινό, τα μάτια λαμπερά, τα λόγια του αποπνέουν λεπτότητα, ευγένεια και εσωτερικό πλούτο.

– Στέλιο, θα μπορούσες να μου τραγουδήσεις κάτι; Ρωτάω με κρυφή προσδοκία.

– Μετά χαράς.

Ξαφνικά, από τα ηχεία του υπολογιστή ακούγεται μία θαυμάσια ορχήστρα και σε λίγο ο Στέλιος αρχίζει να τραγουδάει με την αισθαντική φωνή του. Αφουγκράζομαι με όλες μου τις αισθήσεις, συγκινούμαι, ενθουσιάζομαι, τον φιλώ στο μέτωπο.

– Δική σου είναι η μουσική Στέλιο;

– Ναι.

– Και η ενορχήστρωση;

– Ναι.

– Η ορχήστρα που ακούσαμε ήταν ηχογραφημένη;

– Όχι, οι νότες για κάθε όργανο γράφτηκαν μία μία.

– Πώς;

– Με το ποντίκι.

– Και το ποντίκι ποιος το κινεί;

– Το δάχτυλό μου.

Ο Στέλιος είναι 30 χρόνων σήμερα. Κινεί μόνο το ένα του δάχτυλο. Με αυτό συνθέτει μουσική, επικοινωνεί και ενισχύει με ηλεκτρονικά μηνύματα πολύ κόσμο. Το σπίτι του κέντρο

διερχομένων: διανοούμενοι, καλλιτέχνες, αθλητές... Έρχονται να ενισχύσουν και φεύγουν ενισχυμένοι...

(2006): ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΜΙΑΣ ΜΑΝΑΣ

Η σκηνή στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Ο Στέλιος θα βραβευτεί με το Βραβείο Θέλησης κατά τη διάρκεια των «Leader of the Year Awards». Η αίθουσα κατάμεστη, στο βήμα η μητέρα του Στέλιου, κυρία Αγλαΐτσα Πισή:

«... Μέχρι τα έξι του χρόνια ο Στέλιος ήταν ένα υγιέστατο παιδάκι τάλαντούχο, ιδιοφυΐα στη μουσική ... κι εμείς κάναμε πολλά όνειρα. Ωστόσο, η μυϊκή δυστροφία άρχισε να φθείρει τους μυς, να αδυνατίζει τα άκρα και ο Στέλιος στα εννιά του χρόνια κάθισε στο αναπηρικό τροχοκάθισμα. Κάπου εδώ πιστέψαμε πως τελείωσαν και τα όνειρα. Κι' όμως: απ' εδώ ξεκίνησε το θαύμα!

...Πιστεύω ότι ο Θεός που επιτρέπει τα προβλήματα δίνει και τη δύναμη. φθάνει να τον εμπιστευθούμε πλήρως... Εκεί που δεν μπορούσαμε να σταθούμε όρθιοι ερχόταν με κάποια ευλογία, με κάποια δύναμη να μας σηκώνει να μας στήνει ορθούς. Δεν πιστεύω ότι ένα τέτοιο πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί με ανθρώπινες δυνάμεις. Για μένα αποκλείεται. Πρέπει να αντλήσεις από Εκείνον που είναι η πηγή της δύναμης και δεν είναι άλλος από τον Θεό...

...Στο εργαστήρι του πόνου πλάι στον Στέλιο, που το μετέτρεψε σε εργαστήρι χαράς, είδαμε και μάθαμε πολλά. Μαζέψαμε πλούτη ζωής, ανείπωτα βιώματα, συμπυκνωμένη πείρα και ωριμότητα πολλών χρόνων.

...Ο Στέλιος μάς οδήγησε μέσα από την ασθένειά του σε μια υπέρβαση

και έγινε η ζωή μας ένα τραγούδι, μιά μελωδία.

...Ευχαριστώ τον Στέλιο γι' αυτό που είναι, το τόσο υπέροχο, όχι μόνο γιατί αγόγγυστα υπομένει, αγωνίζεται, δημιουργεί και μοιράζει την ψυχή του, αλλά και γιατί έχει κάνει τη λύπη χαρά, την αδυναμία δύναμη, τον πόνο προσφορά ...

Στέλιο με ακούς; σε ευχαριστώ, είμαι περήφανη για σένα, σ' αγαπώ!"

(2011): ΜΕΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΥΠΟΜΟΝΗ

Φέτος, ο Στέλιος συμπλήρωσε τα 35 χρόνια της ηλικίας του, σε πείσμα των ιατρικών προβλέψεων. Στις 2 Φεβρουαρίου ο Σύνδεσμος Γονέων και φίλων καρδιοπαθών παιδιών της Κύπρου οργάνωσε μουσική παράσταση με τίτλο «ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΙΣΗΣ, 20 ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ». Είκοσι δημιουργικά χρόνια με πέντε μουσικά άλμπουμ, συναυλίες, συνεντεύξεις, διεθνή βραβεία, ... και προπαντός μετάγγιση ελπίδας και δύναμης!

Στην εν λόγω συναυλία παρούσα και η Εκκλησία Κύπρου, η οποία μέσω του Προκαθημένου της Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου διακήρυξε:

«Καθώς βλέπεις εκ του σύνεγγυς ή με τα μάτια της ψυχής σου τη γαλήνια φυσιογνωμία τού Στέλιου να ζει με τη βοήθεια του αναπνευστήρα και καθώς νιώθεις τους κτύπους της δικής σου καρδιάς να εναρμονίζονται με τους ουράνιους παλμούς της δικής του αγωνιστικής καρδιάς, τότε αντιλαμβάνεσαι και βιώνεις καλύτερα τον θεηγόρο λόγο του ουρανοβάμονος Παύλου:

«...Καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ

ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασιχύνει [ἡμᾶς], ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν» (Ρωμ. 5, 1-5).

Και πράγματι, ο Στέλιος μπόρεσε, κατά έναν τρόπο ιδανικό, να μετουσιώσει τη θλίψη της ζωής του σε καύχημα ελπίδος, που είναι βασισμένη πάνω στη δόξα του Θεού. Γιατί πιστεύει και βιώνει με όλη τη δύναμη της ψυχής του ότι «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διὰ Πνεύματος Ἁγίου».

Πριν πέντε περίπου χρόνια, το δάκτυλο, με το οποίο λειτουργούσε ο Στέλιος, ατόνησε, και τη στιγμή που όλα φαίνονταν μαύρα και αδιέξοδα, ανακάλυψε μια ελάχιστη δυνατότητα κίνησης σ' ένα άλλο δάκτυλο Με αυτό συνεχίζει! ... στην άκρη αυτού του δακτύλου διοχετεύει τώρα τη δύναμη της ψυχής του.

Σπάνια μουσικές συνθέσεις γράφτηκαν με τέτοια απόλυτη αδυναμία, αλλά και με τέτοια δύναμη ψυχής, με τέτοια υπομονή και με τέτοια λαχτάρα. Οι συνθέσεις του Στέλιου δεν είναι απλώς μελωδίες και αριστοτεχνικές ενορχηστρώσεις, αλλά είναι μελοποιημένη δύναμη, μελοποιημένη πίστη, μελοποιημένη αισιοδοξία, μελοποιημένη υπομονή...

(2012-2021): ΔΙΟΧΕΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΣΤΑ ΔΥΟ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΑΤΙΑ

Γύρω στο 2012 θα ατονήσει και το τελευταίο δάκτυλο! Και πάλι αδιέξοδο ... αλλά και πάλι η λύση.

Θα συνεχίσει με τα λαμπερά μάτια του και ένα αισθητήρα ματιών, προσαρμοσμένο στην οθόνη. Και τον Οκτώβριο του 2016 θα οργανώσει συ-

ναυλία με τίτλο «ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΙΣΗΣ – ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ ΜΟΥ», η οποία και θα εγκαινιάσει τις δραστηριότητες του «STELIOS PISIS MUSIC FOUNDATION»(!) με κύριο στόχο τη στήριξη συνανθρώπων μας, που έχουν ανάγκη.

Το έτος 2018 θα μπει στη ζωή του και το eyeharp, ένα επαναστατικό ψηφιακό λογισμικό και τώρα ο Στέλιος παίζει ζωντανά, με τα μάτια του, οποιοδήποτε όργανο και μπορεί να συμμετάσχει και σε ορχήστρα από το κρεβάτι του! Η τεχνολογία στον ύψιστο προορισμό της, στη δικαίωσή της: στην υπηρεσία του πάσχοντος ανθρώπου!

.....

Και ο Στέλιος συνεχίζει τον αγώνα... κι εμείς γράψαμε με εσωτερική εγκάυχηση και θαυμασμό αυτά που ξέρουμε. Γνωρίζουμε, βέβαια, ότι αυτό που τελειοποιεί τον αθλητή δεν είναι τα χειροκροτήματα των θεατών. Είναι ο πολύχρονος μοναχικός αγώνας σε άδειο στάδιο. Για τον Στέλιο, είναι ο καθημερινός αγώνας αποδέσμευσης των ψυχικών δυνάμεων από τη φθορά της ύλης. «Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα». (Κορ. Β', δ' 16).

ΕΠΙΜΕΤΡΟ, ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΝΑ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΑΓΛΑΪΤΣΑ ΠΙΣΗ:

«Ευχαριστούμε τον δωρεοδότη Θεό! Εκείνο που μας συγκλονίζει πιο πολύ είναι η θερμή του πίστη, η υπομονή του και η αγάπη του, που αγκαλιάζει όλο τον κόσμο! 36 χρόνια ασθένειας δεν εξέφρασε ποτέ κανένα παράπονο. Απεναντίας ευχαριστεί τον Θεό, μη έχοντας καμιά αμφιβολία για την αγάπη Του, για τη δικαιοσύνη Του, για το Θεϊκό Του Σχέδιο.

Τον τελευταίο καιρό τον νιώθουμε να ανεβαίνει όλο και πιο ψηλά και να

προσπαθεί σταδιακά ν' αποκοπεί, όσο γίνεται, από τα υλικά και τα γήινα.

Έχει σταθερό, καθημερινό πνευματικό πρόγραμμα παρακολούθησης ιερών Ακολουθιών, προσευχής και μελέτης κι αγωνίζεται ν' απαλλαγεί από αδυναμίες και πάθη συζητώντας συχνά με τον Πνευματικό του.

Στόχος του μουσικός, που από καιρό άρχισε να πραγματοποιεί, είναι να γράψει ένα ολοκληρωμένο θρησκευτικό έργο, με ψαλμούς του Δαβίδ, όπως λέει ο ίδιος, «ΦΤΩΧΟ ΑΝΤΙΔΩΡΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟ».

Ευχόμαστε ο Θεός να του δίνει δύναμη- γιατί και οι δυσκολίες που επέφερε η ασθένεια είναι πολλές- να το ολοκληρώσει.

Αυτούς τους δύσκολους καιρούς της πανδημίας δεν τον άγγιξε ο φόβος κι ο πανικός, γιατί ξέρει καλά ποια είναι η πηγή της Δύναμης και συχνά επαναλαμβάνει την περίφημη εκείνη φράση του Παύλου:

«ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν,

ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν.

ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν».
(Ρωμ. 14,8).

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΤΡΟΥΛΕΑΣ
τ. Διευθυντής Ερευνών
ΕΚΕΦΕ «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»
Αθηνών